

Sygn. akt I ACa 358/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Krzysztof Górski
Sędziowie:	SSA Agnieszka Sołtyka (spr.) SSA Danuta Jezierska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Waclawik

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2017 roku na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa E. R. i W. K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P.

o stwierdzenie nieważności uchwały

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 23 marca 2017 roku, sygn. akt I C 1177/16

I. prostuje oczywistą omyłkę w rubrum zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w miejsce: „o uchylene uchwały ewentualnie o stwierdzenie nieważności uchwały” wpisuje: „o stwierdzenie nieważności uchwały”,

II. oddala apelację,

III. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Danuta Jezierska Krzysztof Górski Agnieszka Sołtyka

Sygn. akt I ACa 358/17

UZASADNIENIE

Powodowie E. R. i W. K. wnieśli o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. podjętej w dniach 23, 28, 29 czerwca 2016 r. oraz 5 lipca 2016 r., a ponadto o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, iż są członkami pozwanej Spółdzielni, a kwestię nieważności uchwały określa art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego. W ocenie powodów skutek podjętej uchwały nr (...) doszło do naruszenia prawa materialnego tj. art. 8³ ust.3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Podniesiono, że uniemożliwienie podziału Walnego Zgromadzenia na części w przypadku wyborów do organów Spółdzielni oraz w przypadku zwoływania Walnego Zgromadzenia przez Zarząd na wniosek stanowi niedozwoloną ingerencję w ten przepis ustawy.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a ponadto o zasądzenie solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wyrokiem z dnia 23 marca 2017 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił powództwo oraz zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie są członkami Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. od 1994r. Spółdzielnia ta posiada 4.600 członków.

W dniach 23, 28, 29 czerwca oraz 5 lipca 2016 r. w pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej odbyło się w częściach Walne Zgromadzenie. Na tym zabranii Zarząd był reprezentowany przez ówczesnego Prezesa W. S., którego wspierał także profesjonalny pełnomocnik. Po przeprowadzeniu debaty podjęto tego dnia wiele uchwał, w tym uchwałę nr (...), która dotyczyła wprowadzenia zmian do Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w zakresie ograniczenia możliwości zwoływania Walnego Zgromadzenia w częściach w stosunku do określonej kategorii spraw.

W § 1 przywołanej uchwały wskazano, że w Statucie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w DZIALE V „Organy Spółdzielni” w § 20 ust. 2 zmienia się dotychczasowe brzmienie przepisu na następujące: „Zarząd może zwołać Walne Zgromadzenie w częściach, jeżeli liczba zrzeszonych członków Spółdzielni przekroczy 500 osób. W przypadku Walnych Zgromadzeń zwoływanych w celu przeprowadzenia wyborów do organów Spółdzielni oraz zwoływanych na podstawie § 22 ust. 3 Statutu podział na części nie jest możliwy.”

Zgodnie z § 2 uchwała ta weszła w życie z dniem jej podjęcia, z mocą obowiązującą od dnia zarejestrowania w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Podczas głosowania nad powyższą uchwałą oddano 331 głosów, w tym „za” uchwałą 295 głosów, „przeciw” uchwale 27 głosów oraz 9 wstrzymujących się. Wymagana większość 2/3 głosów w tym przypadku stanowiła 222 głosów i została osiągnięta.

Pierwotne brzmienie przepisu zmienionego uchwałą nr (...) brzmiało: „Zarząd może zwołać Walne Zgromadzenie w częściach, jeżeli liczba zrzeszonych członków Spółdzielni przekroczy 500 osób”.

Po dokonaniu takich ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo jest niezasadne w całości.

Sąd wskazał, że kwestią sporną w tym postępowaniu było to, czy uchwała nr (...) podjęta przez Walne Zgromadzenie pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej w dniach 23, 28, 29 czerwca 2016 r. oraz 5 lipca 2016 r. jest sprzeczna z prawem, a przez to nieważna.

W ocenie sądu meriti podstawę prawną roszczenia powodów o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia stanowi art. 189 k.p.c., a powodowie jako członkowie pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej mają, co do zasady interes prawny w tym, by wyeliminować z obrotu niezgodną z przepisami prawa uchwałę walnego zgromadzenia, która dotyka ich praw i obowiązków.

Sąd uznał też, iż powodowie nie mają innej możliwości zwalczania zaskarżonej uchwały. Tym samym w ocenie Sądu powodom przysługuje interes prawny w wystąpieniu z powództwem o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...)

Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. podjętej w dniach 23,28, 29 czerwca 2016 r. oraz 5 lipca 2016 r.

Sąd dokonał analizy art. 8³ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i stwierdził, że interpretacja tego przepisu zaprezentowana przez powodów jest błędna. W ocenie sądu meriti z treści całego przepisu jasno wynika, iż organizowanie walnych zgromadzeń w częściach jest wyjątkiem od ogólnej zasady, zgodnie z którą w walnym zgromadzeniu powinni uczestniczyć wszyscy członkowie Spółdzielni jednocześnie. W tym zakresie sąd wskazał na podwójne obwarowanie zastosowania zwoływania walnego zgromadzenia w częściach. Sąd podzielił stanowisko pozwanej, że ustawodawca wprowadzając powyższe odstępstwo działał w zamiarze ułatwienia organizowania walnych zgromadzeń w spółdzielniach, w których jest więcej, niż 500 członków. Jednakże to, czy ułatwienie to ma być zastosowane, czy nie w konkretnym przypadku nie stanowi już decyzji ustawodawcy, a samych członków spółdzielni, o czym świadczy sformułowanie „jeżeli statut tak stanowi”. Sąd dodał także, że ustawodawca ograniczył odstępowanie od ogólnej reguły drugim warunkiem wskazując, iż tylko w przypadku, gdy członków spółdzielni jest więcej, niż 500 można przeprowadzić walne zgromadzenie w częściach. Za niedopuszczalne uznał Sąd stosowanie tego wyjątku przy mniejszych podmiotach.

Wskazując na powyższe Sąd Okręgowy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia ze Spółdzielnią, która zrzesza 4.600 członków. Niewątpliwie spełnia się więc warunek pierwszy. Warunek drugi został zaś wykonany przez zawarcie w statucie pozwanej Spółdzielni § 20 ust. 2 w brzmieniu przed podjęciem uchwały nr (...). Do tego momentu nikt nie kwestionował legalności działania. Następnie uchwałą nr (...) wskazano, że udogodnienie z art. 8⁽³⁾ ust. o spółdzielniach mieszkaniowych nie będzie stosowane w dwóch kategoriach spraw tj. 1. w przypadku walnych zgromadzeń zwoływanych w celu przeprowadzenia wyborów do organów Spółdzielni oraz 2. zwoływanych na żądanie rady nadzorczej lub 1/10 liczby członków Spółdzielni. W tym miejscu Sąd zaznaczył, że żaden przepis nie mówi o tym, że art. 8⁽³⁾ ust. 3 o spółdzielniach mieszkaniowych należy stosować do wszystkich walnych zgromadzeń organizowanych w danej Spółdzielni, albo, że stosowanie tego artykułu tylko do części zgromadzeń jest niedopuszczalne. Wręcz przeciwnie, w ocenie sądu meriti, zastrzeżenie dodane uchwałą nr (...) jest w pełni uzasadnione interesem Spółdzielni, gdyż oba przypadki, do których częściowe zgromadzenia nie mogą być stosowane mają charakter szczególny i logicznym jest założenie, że będą na nich poruszane kwestie najistotniejsze dla Spółdzielni, a tym samym zapewnienie możliwie największego quorum również jest wskazane. W ocenie sądu I instancji w przypadku walnych zgromadzeń wyborczych jednym z ich elementów jest prezentacja kandydatów pretendujących do zajęcia określonych stanowisk w organach Spółdzielni. Sąd stwierdził, że w przypadku prowadzenia tego typu walnych zgromadzeń w częściach koniecznym byłoby, aby kandydaci stawiali się na każdym z zebrań i kilkakrotnie prezentowali swoje stanowiska, poglądy i zamiary, co rodzi pewne niedogodności dla nich samych, ale także pociąga za sobą wydłużenia czasu trwania procesu wyborczego. Znacznie wygodniejszą formą jest ustalenie, że tego typu walne zgromadzenia będą odbywały się całościowo, a głosowanie nad wyborem kandydatów będzie jednoczesne.

Sąd nie podzielił również argumentu powodów, że zastosowanie nowowprowadzonej zmiany w praktyce rodzi znaczne trudności, a tym samym, że godzi w interes Spółdzielni. Sąd wskazał, że z zeznań świadków oraz dokumentów zebranych w sprawie wynikało, że na walnych zebraniach Spółdzielni, mimo, iż członków jest ponad 4.500, pojawia się średnio 200-300 osób. Taką ilość osób uprawnionych do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu w ocenie sądu meriti niewątpliwie można zmieścić w lokalu wynajmowanym przez Spółdzielnię. Ponadto sąd stwierdził, że nie ma też żadnych przeszkód, aby w przypadku nadzwyczajnych walnych zgromadzeń wynajmować salę większą, a w przypadku walnych zgromadzeń zwoływanych w zwykłym trybie (tj. częściowych) mniejszą.

Kierując się powyższą argumentacją Sąd uznał, iż brak jest podstaw do uznania uchwały nr (...) za nieważną.

Zawarte w pkt. II sentencji rozstrzygnięcie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 8.1.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych obowiązującego w dacie wniesienia pozwu, a na zasądzoną kwotę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 360 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodzili się powodowie, zaskarżając je w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucili:

I. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegająca na:

a) nietrafnym uznaniu, iż organizowanie - we wskazanych przypadkach - walnych zgromadzeń całościowo będzie znacznie wygodniejszą formą, przede wszystkim z uwagi na wagę zapadających na tych spotkaniach decyzji podczas, gdy treść ewentualnych obrad nie ma znaczenia dla ustalenia, czy organizacja zgromadzenia całościowego będzie wygodniejsza od zgromadzenia częściowego czy też nie, a co za tym idzie, w/w przyjęty przez sąd wniosek jest nieuprawniony, a przy tym powszechnie wiadomym jest, iż w dużych spółdzielniach, obradowanie wszystkich członków spółdzielni jednocześnie jest fizycznie utrudnione i narusza przebieg walnego zgromadzenia, a co za tym idzie nie jest to wygodniejsza forma,

b) nietrafnym uznaniu, iż zastosowanie zmiany - w postaci ograniczenia możliwości zwołania walnych zgromadzeń w częściach - nie rodzi w praktyce trudności, a tym samym nie godzi w interes spółdzielni, podczas gdy zastosowanie zmiany rodzi w praktyce nie tyle trudności organizacyjne, co całkowicie uniemożliwia zwołanie walnego zgromadzenia przy założeniu istnienia woli wszystkich członków spółdzielni co do uczestnictwa w zgromadzeniu,

c) nietrafnym uznaniu, iż możliwość prowadzenia „częściowego” zgromadzenia członków spółdzielni, która ma ok. 4.600 członków, nie gwarantuje możliwości wykonania uprawnień przez członków spółdzielni mieszkaniowej,

II. naruszenie przepisu art. 8³ ust. 3 w zw. z art. 8³ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, które miały wpływ na treść rozstrzygnięcia w sprawie, poprzez ich pominięcie, iż przez to błędne przyjęcie, że statut nie ogranicza uprawnień przyznanych Zarządowi ustawowo.

Wskazując na te zarzuty apelujący wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodnie z treścią pozwu oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji powodowie podnieśli, iż celem wprowadzenia w art. 8³ ust. 1 możliwości dzielenia walnego zgromadzenia na części w przypadku spółdzielni, w których liczba członków przekracza 500 osób, jest właśnie usprawnienie organizacji walnego zgromadzenia spółdzielni o dużej liczbie członków, celem zagwarantowania jej członkom świadomego udziału w zgromadzeniach i w głosowaniu nad poszczególnymi uchwałami. Zarzucili, że ograniczanie ustalonej przez ustawodawcę możliwości (możliwości podziału zgromadzenia na części), a także w istocie ograniczenie uprawnień ustawowych Zarządu, których celem jest usprawnienie, ułatwienie i realne umożliwienie przeprowadzenia walnego zgromadzenia w sposób skuteczny, jest całkowicie nieuzasadnione. Skarżący podnieśli, iż organizowanie- walnych zgromadzeń zwoływanych w celu przeprowadzenia wyborów do organów Spółdzielni oraz zwoływanych na żądanie rady nadzorczej lub 1/10 liczby członków Spółdzielni - całościowo, będzie wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, nie tyle znacznie utrudniało i naruszało przebieg walnego zgromadzenia, co w niniejszej sprawie, z uwagi na liczbę członków spółdzielni, uniemożliwi jego zwołanie i skuteczne przeprowadzenie.

Powodowie zarzucili, iż argumentacja Sądu, wskazująca, iż uchwalona zmiana nie rodzi w praktyce trudności, z uwagi na to, że dotychczas w zgromadzeniach brało udział około 200-300 osób, nie zaś wszyscy członkowie spółdzielni - 4.600 osób, jest bez znaczenia, w kontekście aktualnego istnienia braku realnej możliwości skutecznego obradowania nad treścią uchwały podczas walnego zgromadzenia, w którym wolę uczestnictwa przejawiają wszyscy członkowie spółdzielni. Podkreślili, że aktualnie, na skutek podjętej uchwały, mamy do czynienia z sytuacją, w której wola wszystkich członków spółdzielni do wzięcia udziału w walnym zgromadzeniu, paraliżuje obrady tegoż zgromadzenia, z uwagi na daleko idące trudności organizacyjne, porządkowe, ale i finansowe.

W odczuciu powodów, wynajem sali konferencyjnej na terenie P., czy pobliskiego S., która posiada miejsca dla 4.600 osób jest nierealny - takiej sali bowiem zwyczajnie nie ma.

Apelujący dodali, że ustalenie przez Sąd, iż całościowe odbywanie zgromadzeń nie utrudni ich organizacji, poprzez przyjęcie, iż w przyszłości, w zwoływanych walnych zgromadzeniach będzie uczestniczyć taka sama, tudzież zbliżona liczba osób do tej, która występowała w przypadku dotychczas zwoływanych, jest całkowicie nieuzasadnione.

Powodowie zarzucili też, że nie widzą związku pomiędzy treścią uchwał a ułatwieniem ich przeprowadzenia w określonej formie. Natomiast okoliczność, na którą powołuje się Sąd, iż kandydaci pretendujący do zajęcia określonych stanowisk w organach spółdzielni, w przypadku zgromadzeń częściowych musieliby każdorazowo stawiać się na każde ze zgromadzeń częściowych i kilkakrotnie prezentować swoje stanowiska - co byłoby dla nich utrudnieniem, nie ma w ocenie skarżących znaczenia w kontekście istnienia realnych trudności w zwołaniu takiego zgromadzenia, jego przeprowadzeniu, obradowaniu, zliczeniu głosów itd. , zwłaszcza, że w chwili obecnej, liczba członków spółdzielni wynosi 4.600 osób.

Powodowie zarzucili także, iż nietrafne jest uznanie sądu, iż możliwość prowadzenia „częściowego” zgromadzenia w spółdzielni, która ma ok. 4.600 członków, nie daje gwarancji wykonania uprawnień przez członków spółdzielni mieszkaniowej.

W konkluzji skarżący podnieśli, iż Statut spółdzielni, nie może w sposób dowolny modyfikować przepisów ustawowych, ani w żadnej mierze, nie może ograniczać uprawnień ustawowych Zarządu, co aktualnie, na skutek podjęte uchwały, wbrew przepisom ma miejsce.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz powódki kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje;

Na wstępie wskazuje sąd odwoławczy, że na podstawie art. 350 k.p.c. przy zastosowaniu art. 391 § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji sprostował oczywistą omyłkę w rubrum zaskarżonego wyroku w zakresie oznaczenia przedmiotu sporu. Powodowie bowiem od początku procesu żądali stwierdzenia nieważności uchwały, nie wnosili natomiast o uchylenie uchwały, ani nie zgłaszali żądania ewentualnego. Natomiast sąd I instancji oznaczył przedmiot sporu jako „o uchylenie uchwały ewentualnie o stwierdzenie nieważności uchwały”, zamiast o „stwierdzenie nieważności uchwały”. Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Rozpoznając apelację sąd drugiej instancji uznał, że nie zasługuje ona na uwzględnienie, albowiem podniesione w niej zarzuty są bezzasadne.

W szczególności niezasadny był zarzut dotyczący błędnych ustaleń faktycznych, gdyż okoliczności sprawy w zakresie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia były między stronami niesporne. Żądanie pozwu dotyczyło bowiem stwierdzenia na podstawie art. 42 § 2 prawa spółdzielczego nieważności (...), jako sprzecznej, w ocenie powodów z art.8³ ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Pozostało zatem ustalić, czy nowa treść § 20 ust 2 statutu pozwanej Spółdzielni ustalona na podstawie kwestionowanej uchwały jest zgodna z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa spółdzielczego oraz, czy, jak zarzucają skarżący, ogranicza ona ustawowe uprawnienia Zarządu.

Dlatego za bezzasadne uznaje sąd odwoławczy zarzuty apelacji w zakresie sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, tym bardziej, że apelujący kwestionują w istocie nie ustalenia, ale wnioski sądu I instancji, w zakresie łatwości organizowania walnych zgromadzeń całościowo oraz możliwości technicznych, organizacyjnych i finansowych przeprowadzenia takich zgromadzeń. Sąd Apelacyjny stwierdza ponadto, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy jest fakt „wygody” odbywania Walnego Zgromadzenia, czy też istnienia w P. lub okolicy miejsca, które mogłoby pomieścić 4.600 osób, gdyż te okoliczności nie powodują

sprzeczności uchwały z ustawą, postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami, jak również nie godzą w interesy spółdzielni oraz nie mają na celu pokrzywdzenia jej członków.

W tej sytuacji sąd drugiej instancji w całości akceptuje i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa materialnego sformułowanego jako „ naruszenie przepisu art. 8³ ust. 3 w zw. z art. 8³ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, które miały wpływ na treść rozstrzygnięcia w sprawie, poprzez ich pominięcie, iż przez to błędne przyjęcie, że statut nie ogranicza uprawnień przyznanych Zarządowi ustawowo”, to Sąd Apelacyjny uznaje go za niezasadny. W ocenie Sądu Apelacyjnego zaskarżona uchwała w żaden sposób nie ogranicza uprawnień Zarządu mających wynikać z przywołanych przepisów. Uchwała ta precyzuje jedynie sposób obradowania (przy uczestnictwie wszystkich członków czy przy podzieleniu Zgromadzenia na części) w sprawach dla spółdzielców najważniejszych, a także w sytuacjach, w których poruszane mają być kwestie najistotniejsze dla Spółdzielni, pozostawiając każdorazowo jedynie Zarządowi obowiązek zwołania Walnego Zgromadzenia (niezależnie czy będzie ono obradować w częściach, czy „ całościowo”).

Wskazuje sąd drugiej instancji, że zaskarżona uchwała normuje jedynie, że w Walne Zgromadzenia zwołane w określonych sprawach wskazanych w tej uchwale odbywać się mogą jedynie przy zapewnieniu równoczesnej obecności wszystkim członkom pozwanej Spółdzielni, pozostawiając możliwość zwołania walnego zgromadzenia w częściach w sprawach mniej istotnych. Takie rozwiązanie w ocenie sądu odwoławczego zgodne jest z treścią art. 8³ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Przepis ten stanowi, że w przypadku, gdy liczba członków przekroczy 500, walne zgromadzenie może być podzielone na części, o ile statut tak stanowi. Cytowana norma daje zatem dużym spółdzielniom możliwość, a nie obowiązek- jak wydaje się sugerują to apelujący- podziału walnego zgromadzenia na części, jeśli Statut spółdzielni tak stanowi. Zgoda na podział walnego zgromadzenia na części jest przyznana przez ustawodawcę, o czym uchwalają członkowie w Statucie. Ustawodawca pozostawił zatem członkom dużych spółdzielni (powyżej 500 członków) swobodę w uregulowaniu w Statucie, czy walne zgromadzenie w ich spółdzielni będzie podzielone na części, czy nie. W ocenie sądu odwoławczego nie ma również przeszkód, by członkowie spółdzielni ustalili i takie rozwiązanie przyjęli w statucie, że w pewnych konkretnych sprawach Walne zgromadzenie nie jest dzielone na części, a w innych odbywa się w częściach. Pozwana spółdzielnia zmianą wprowadzoną zaskarżoną uchwałą taką możliwość utrzymała, jednakże w przypadku Walnych Zgromadzeń zwoływanych w celu przeprowadzenia wyborów do organów Spółdzielni oraz zwoływanych na podstawie § 22 ust. 3 Statutu członkowie pozwanej spółdzielni zdecydowali, że podział na części nie jest możliwy. Taka uchwała w ocenie Sądu Apelacyjnego nie narusza art. 8³ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Nie jest także sprzeczna z 8³ ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, gdyż przepis ten określa przypadki, w jakich zarząd ma obowiązek zwołać dodatkowe, poza rocznym obligatoryjnym, walne zgromadzenie. Powodowie natomiast ani w pozwie, ani w apelacji nie wskazali, w jaki sposób zaskarżona uchwała przepis ten miałaby naruszać.

Z tych względów apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu, o czym na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono w punkcie II wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego wydano na podstawie art. 98 k.p.c. przy zastosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu.

Danuta Jezierska Krzysztof Górski Agnieszka Sołtyka